

Sp. zn.: **28Csp/94/2021** - 181
IČS: **2321202220**

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudcom JUDr. Máriom Karaffom v spore **žalobcu:** _____, nar _____, bytom _____, zastúpený: Združenie na ochranu práv občana - AVES, IČO: 50 252 151, so sídlom Bratislava, ulica Jána Poničana 9, proti **žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.**, IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o zaplatenie 2.920,- Eur, takto

r o z h o d o l:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2.920,- Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100%, o ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením súdom prvej inštancie.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca svojou žalobou došlou na súd 28.05.2021 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 2.920,- Eur a k náhrade trov konania. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 10CoCsp/59/2020 zo dňa 29.12.2020 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Galanta 18C/29/2018 zo dňa 30.06.2020 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 5.843,91 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 03.08.2018 do zaplatenia, a to titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobca v spore vystupoval ako spotrebiteľ a žalovaný ako dodávateľ. Zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré privodilo

ujmu žalobcovi, a ktoré spočívalo v nezákonnom preplatení pôžičky. Žalobca svoj nárok oprel o ustanovenie § 3 ods. 5 Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca tvrdil, že uplatnený nárok finančného zadosťučinenia je daný, nakoľko dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov uvedenú v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka v zákone o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku. Žalobca uviedol, že spotrebiteľ v konaní 18C/29/2018 úspešne uplatnil a preukázal, že jeho práva boli porušené, a preto si uplatňuje finančné zadosťučinenie, výška ktorého závisí od úvahy súdu. Toto finančné zadosťučinenie má aj sankčnú povahu voči žalovanému a má ho odvodit' od nečestných praktík. Žalovaná suma 2.920,- Eur predstavuje 50% sumy, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil, a táto suma bude dostatočný satisfakčný charakter pre žalobcu, ako aj dostatočný sankčný charakter voči žalovanému.

2. Žalovaný uplatnil voči uplatnenému nároku na finančné zadosťučinenie námietku premlčania. Žalovaný uviedol, že finančné zadosťučinenie nie je podmienené žiadnym predchádzajúcim konaním, v ktorom by sa muselo konštatovať splnenie podmienky podľa § 3 ods. 5 Zák. č. 250/2007 Z.z., čo uviedol aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí 6Cdo/127/2017. Žalovaný poukázal na to, že pre úspešné uplatnenie nároku sa nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca si svoj nárok mohol uplatňovať nielen kedykoľvek od roku 2015, ale aj kedykoľvek od 03.04.2018, kedy na základe jeho žiadosti mu boli vydané kópie úverových zmlúv. Premlčacia lehota uplynula najneskôr v apríli 2021 a podanie žaloby na súd po jej uplynutí predstavuje uplatňovanie premlčaného práva. Žalovaný ďalej tvrdil, že posúdenie úverov ako bezúročných nepredstavuje splnenie podmienky vyplývajúcej z § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z., teda porušenie ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa. Výška finančného zadosťučinenia vo výške 50% nemá oporu v žiadnom právnom predpise. Žalovaný považuje za sporné, aby suma zadosťučinenia, ako nemajetkového nároku, bola určovaná pomerne od nároku majetkového. Za podstatnú okolnosť súd považoval časový aspekt uplatňovania finančného zadosťučinenia. Postup žalobcu sa javí tak, že dlhodobo žiadnu tvrdú ujmu nepocíťoval. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia neplní ani reparačnú ani sankčnú funkciu.
3. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril a vo vyjadrení uviedol, že predpokladom, ktorý Zák. č. 250/2007 Z.z. v ustanovení § 3 ods. 5 vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti. Podľa žalobcu z ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že porušiteľ skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu a je nutné preukázať príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, to závisí od úvahy súdu a pri jej určení sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to závažnosť, intenzita, časové trvanie závažného konania, satisfakčnú a sankčnú funkciu.
4. Súd vo veci vykonal dokazovanie obsahom spisu 18C/29/2018, žiadosťou žalobcu o zaslanie úverových zmlúv a zistil tento skutkový stav veci:

5. Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 18C/29/2018 zo dňa 30.06.2020 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi 5.843,91 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 03.08.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 10CoCsp/59/2020 zo dňa 29.12.2020 bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený. Ako to vyplýva z rozsudku Krajského súdu Trnava úverové zmluvy, ktoré boli predmetom konania boli bezúročné a bezpoplatkové, na základe čoho vzniklo žalovanému bezdôvodné obohatenie, ktoré bol žalovaný zaviazaný vydať žalobcovi.
Úverové zmluvy medzi sporovými stranami boli uzavreté v období od 01.01.2015 do 31.3.2015. Žalobca požiadal listom došlým žalovanému 29.03.2018 o zaslanie úverových zmlúv. 03.04.2018 boli žalovanému zaslané úverové zmluvy.
6. Podľa § 3 ods. 3, 5 Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.
7. Keďže žalovaný bezdôvodným obohatením na úkor žalobcu a zakotvením neprijateľných podmienok do spotrebiteľskej zmluvy porušil ako ustanovenia Občianskeho zákonníka, tak aj zákona o ochrane spotrebiteľa, je dané právo žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Pri výklade § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. treba akcentovať, že zákonodarca formuloval uvedené ustanovenie tak, že ak porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu, tak základ nároku na finančné zadosťučinenie je daný. Ak má mať primerané finančné zadosťučinenie dostatočne satisfakčný účinok pre spotrebiteľa a zároveň výchovný a odstrašujúci účinok pre dodávateľa možno prijať argumentáciu, že primerané finančné zadosťučinenie sa môže rovnať majetkovej ujme, ktorá spotrebiteľovi hrozila alebo mu napr. až do vydania bezdôvodného obohatenia dodávateľom, bola aj spôsobená.
8. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej Zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy. Bez

právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

9. Právo Európskej únie kladie dôraz na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväžiť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstojí ako celok. Súdny dvor Európskej únie dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa čl. 6 Smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku, a to v záujme vyššej kvality života.
10. Pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia súd bral do úvahy spôsobilosť negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa a potencionálne ohroziť jeho sociálny či rodinný život a tiež zohľadniť postoj spotrebiteľa, ktorý sa aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života.
11. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod.. V dôsledku konania žalovaného bol žalobca nielenže vystavený ujme v podobe preplatenia poskytnutého úveru, bol navyše nútený chrániť svoje spotrebiteľské práva súdnou cestou. Nie je snád' ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní.
12. V spore sp. zn. 18C/29/2018, kde si žalobca od žalovaného uplatňoval vydanie bezdôvodného obohatenia súd žalobcovi priznal sumu 5.843,91 Eur. V predmetnom konaní bola žaloba podaná na súd 06.07.2018. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 31.01.2021. Spor trval viac ako 2 a pol roka. Žalobca teda žil po túto dobu pod tlakom z obavy pre výsledok sporu. Podľa rozhodnutí súdov sa finančné zadosťučinenie priznáva až do výšky 100% bezdôvodného obohatenia. Žalobca si žalobou uplatnil sumu 2.920,- Eur, ktorá predstavuje približne 50% sumy, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia súd bral do úvahy aj to, že finančné zadosťučinenie sa týka štyroch úverových zmlúv, ktoré boli predmetom konania 18C/29/2018.
13. Žalovaný v spore vzniesol námietku premlčania. Účelom právnej úpravy inštitútu premlčania v občianskoprávných vzťahoch je, aby oprávnený subjekt pod hrozbou sankcie premlčania uplatnil svoje právo v ustanovenej premlčacej dobe, teda včas. Účinné vznesenie námietky premlčania znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať. Tento inštitút predstavuje východisko, ako predísť, resp. riešiť situácie, keď až po dlhšej dobe dochádza k uplatneniu majetkového práva zo strany veriteľa, a tak sa do záväzkových vzťahov vnáša právna neistota.

14. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušení práva alebo povinností na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušení práva alebo povinností na súde vyplynie až z právoplatného rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.
15. Až po dátume 31.01.2021, keď rozsudok 18C/29/2018 nadobudol právoplatnosť, si žalobca mohol uplatniť nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobca podal žalobu dňa 28.05.2021 z čoho vyplýva, že žalobca podal žalobu v trojročnej premlčacej lehote, z čoho vyplýva, že jeho nárok nebol premlčaný.
16. Podľa §-u 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.
Podľa §-u 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
O výške náhrad trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Trnava, ale len z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre jeho vydanie.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich

- skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.

V Galante dňa 28. novembra 2023

JUDr. Mário Karaffa
sudca

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Martina Šipická